

רשמה א.ב.

פרוטוקול מספר 27/ג'
מישיבת ועדה החוקה, חוק ולשפט
שהתקיימה ביום ד', ח' בשבט תשי"ח - 29.1.58, שעה 08.45

משתתפים:

- י. רפאל - יו"ר
- ע. איכילוב
- ג. אזניה
- א. אלטמן
- ד. בד-רב-האי
- ס. בגין
- ה. ברנר
- י. ברזר
- י. הררי
- ש. הלל
- ז. ורהפטיג
- י. כפטיץ
- ג. לוקר
- ג. ניר
- י. סרלין
- ט. סנה
- ס. קטיץ
- י. ש. רוזנברג
- ח. רובין
- י. שופמן
- ג. שוקן

רוזנים:

שר המשפטים פ. רוזן
ח. כהן - היועץ המשפטי
ד"ר ידין - משרד המשפטים
ד"ר רוזנטל-משרד המשפטים
מר אלון - משרד המשפטים

דו-היום:

חוקי יסוד (הכנסת) (המשך)

היו"ר י. רפאל:

אני פותח את הישיבה.

אנו ממשיכים היום בדיון על סעיף 27 (א) של החוק, וכן עלינו לחזור לדיון גם בסעיף 8.

שר המשפטים:

שמענו את נציגי העתונאים בסעיף 27. מסעם המסלה כמעט שלא התערבת בדיונים אלה, כיוון שאת החוק הזה יזמה ועדה החוקה. היתה לי הזדמנות להביע דעה לגבי הסלים בכבוד הכנסת בתור מי שמקשר בין הממשלה והנשיאות. אך בתור חבר הכנסת ברובי לומר שאני מזדהה עם כל מה שנאמר פה ע"י העתונאים. יחד עם זאת, אינני יודע כיצד אפשר יהיה לפתור את הבעיה פאחד שגם בתקנון הכנסת הוחלט שאפשר לתקן את דברי הכנסת אם יש בהם דברים הפוגעים בכבוד הכנסת. דעתי היא שדברי הכנסת צריכים לשקף את הדברים כפי שנאמרו באמת, ואל לנו להתבייש אם פישחו מתפרץ בכנסת או משתמש במלים חריפות. זה קורה בכל הארצות. אבל אנו יודעים שיו"ד הכנסת רגיש במיוחד לדברים מסוג זה. אני חוזר אפוא ואומר שבתור חבר כנסת אני סומך ידי על מה שאמרו העתונאים, אם כי מוזר יהיה אם בתקנון יימחקו דברים פסויימים ואילו בעתונאים - ובייחוד בעתוני חוץ - הם יופיעו.

שר המשפטים:

מה שנוגע למלה "הוגן" - אני הוא שהצעת
להכניס מלה זו, אך היה לי הרושם שכל חברי
הוועדה התנגדו לכך. כשהצעת את הצעת היתה הכוונה לא לכך שפרסום אינו
הוגן רק משום שאינו שלם, כפי שטענו העתונאים, ואף איננו חושב שכך יפרש
זאת ביהמ"ש. כוונתי היתה לנוהג הקיים כיום: חברי כנסת יש להם חסינות
לגבי מה שהם מסמיעים על אנשים שאינם נוכחים, ודברים כאלה יכולים להתפרסם
ע"י העתונאים והנפגעים אינם יכולים להתגונן. רפורט מסוג זה צריך אפוא, לפי
הצעתי, להיות הוגן. מבחינה זו, אגב, יש הרבה מה להתלונן על העתונות שלנו,
גם בנוגע לדו"חות של משפטים בבתי-המשפט. עכ"פ, הצעתי היתה לגבי פרסומים
העלולים לפגוע בכבודו של מישהו. ייתכן, למשל, שחבר כנסת יאמר משהו על
מישהו, אבל יסייג את דבריו. צריך במקרה כזה למסור את הדברים כלשונם.

למעשה טענו כאן נציגי העתונות שאין שום
רפורט יכול להיות "הוגן" מבחינה זו שלעולם אינו שלם. אבל אם הוועדה
רוצה בכל זאת למחוק את המלה "הוגן" - לא אעמוד על כך.

היו"ר י. רפאל:

יש הצעה לנסח את הסעיף החדש (א) ההליכים
בישיבה פתוחה והדברים שנאמרו בה או אירעו
בה - פרסומם אינו מוגבל ואינו גורר אחריות לפי כל דין פלילי או אזרחי;
(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), רשאי יו"ר הישיבה תוך כדי הישיבה
ובאמצעות מוסדות הכנסת לאסור או להגביל פרסום דבר שפרסומו עלול, לדעתו,
לפגוע בבטחון המדינה.

היועץ המשפטי:

העתונאים התנגדו בעיקר לשני דברים: ראשית,
למלה "הוגן", ושנית, למלים "או בכבוד
הכנסת", שבסעיף קטן (א). אשר למלה הוגן - אני מבין שאין התנגדות למחוק
אותה. אשר למלים "או בכבוד הכנסת", אם אמנם תחליט הוועדה למחוק אותן,
אין צורך בסעיף-קטן מיוחד, כיוון שאנו משתדלים בדרך-כלל למעט בסעיפי-
משנה בחוקים.

אני רוצה להתנגד לחידוש שהציע היו"ר:
להוסיף את המלים "באמצעות מוסדות הכנסת". ראשית, מי הם "מוסדות הכנסת"
שהיו"ר יהיה חייב לפנות אליהם? ושנית, אי-אפשר להכניס את "מוסדות הכנסת"
לחוק יסוד. העתונאים רוצים שיו"ר הכנסת לא יוכל לשלוט על פרסומים כאלה
בתוך שליט אבסולוטי, אבל זהו שוב ענין לתקנון. אפשר לקבוע בתקנון שכל
החלטה של יו"ר הכנסת בתוקף סמכויותיו תתקבל בנשיאות, או שיהיה עקור עליה
בוועדת הכנסת או בוועדת הפידושים. אבל אי-אפשר להכניס לחוק יסוד הוראה
שיו"ר הכנסת, שהחוק מעניק לו סמכויות, לא יוכל להשתמש בהן אלא באישור
מוסדות הכנסת. מוטב אפוא להשאיר את סעיף 27 כפי שהוא, פרט למלים "הוגן"
ו"כבוד הכנסת".

י.ש. רוזנברג:

אני חוזר על הצעתי למחוק את הסיפא של סעיף
27 (א) החל במלים "אולם יו"ר הישיבה רשאי...".
סעיף 27 (א) לפי הצעתי יהיה אפוא: "ההליכים בישיבה פתוחה והדברים שנאמרו
בה - פרסומם אינו מוגבל", ותו לא.

ברישא של סעיף זה הצעתי למחוק את המלים
"ואינו גורר אחריות... וכו'", כיוון שדברים שנאמרום לא בכנסת אלא מעל
בימה ציבורית ומתפרסמים, גוררים אחריות כזו, ואיננו רוצה שחבר כנסת בתוקף
חסינותו יאמר אותם דברים לא מעל בימה ציבורית אלא בכנסת, ובמקרה זה
פרסומם לא יגרור כל אחריות.

י. הררי:

אני מציע להשאיר את סעיף 27 (א) כפי שהוא,
מבלי למחוק אף מלה, פרט להסתייגות לגבי
המלים "ואינה גוררת כל אחריות", כיוון שלא שוכנעתי ע"י
אף אחד מהנימוקים של העתונאים.

ג. זינגר:

אני מציע להשאיר את הסעיף כפי שהוא, פרט
למלים "הוגן" ו"כבוד הכנסת".

י. שופמן:

אני מציע לקבל את הצעתי הקודמת ולהוסיף את
המלים "בתוך הישיבה" לאחר המלים "רשאי בדר
שנקבעה בתקנון".

היו"ר י. רפאל:

נעבור אפוא להצבעה סופית על כל ההצעות, כול
אלו הרשויות כעת כהסתייגות של חברי הוועד
בסעיף 27 (א).

הרחלט: 1. למחוק את המלה "הוגן" בסעיף 27(א)

הסתייגות: י. הררי

2. למחוק את המלים "או בכבוד הכנסת" בסופא של סעיף 27(א)

הסתייגות: י. הררי, ב. אזניה, ד. בר-רב-האי

3. לא לקבל את הצעת חברי הכנסת הררי, ורהפטיג ורוזנברג למחוק את המלים "ואינה גוררת אחריות פלילית או אזרחית".

הסתייגות: י. הררי, ז. ורהפטיג, י.ש. רוזנברג.

4. לא לקבל את ההצעה האלטרנטיבית למחוק רק את המלים "או אזרחית".

הסתייגות: ז. ורהפטיג, י.ש. רוזנברג.

5. לא לקבל את ההצעה להוסיף את המלים "בתוך הישיבה".

הסתייגות: י. שופמן.

6. לא לקבל את ההצעה למחוק את הסיפא של סעיף 27(א) החל במלים "אולם יו"ר הישיבה...".

זכות הסתייגות: י.ש. רוזנברג.

7. לא לקבל את ההצעה להוסיף את המלים "אין בכבוד אדם" בסוף סעיף 27(א).

הסתייגות: י.ש. רוזנברג, ז. ורהפטיג.

סעיף 8

ד"ר ידין: בסעיף 8(ב) היה סיכום בישיבה הקודמת, אבל הסעיף טרם בנוסח בצורה מדויקת. ניסחתי את הסעיף הזה כדלקמן:
"החליטה הכנסת להתפזר - יהיו הבחירות ביום שייקבע לכך בחוק. יום זה לא יהיה מאוחר מ-90 יום לאחר יום קבלת חוק ההתפזרות". לא הזכרתי את המלה "בחוק" לאחר המלים "החליטה הכנסת", לאחר שהיועץ המשפטי אמר שאין התפזרות אלא ע"י קבלת חוק לכך, בהתאם לסעיף 30.

בנוסח הקודם של סעיף 8(ב) נאמר שהבחירות יהיו דוקא ביום ג' מסויים וכו'. דבר זה נמחק בנוסח החדש, ואני רוצה לשאול: אולי מוטב להוסיף זאת גם עכשיו, כיוון שבסעיפים אחרים - למשל: בנוגע לכינוסים של הכנסת - קבענו שאף הכנסת לא התכנסה תוך תקופה מסויימת, היא תתכנס ביום מסויים הקבוע מראש. אם יוחלט לקבל בוסח זה, ייאמר בסעיף 8(ב) במקום "לא יאוחר מ-90 יום..." - "לא יאוחר מיום ג' הראשון שלאחר השבוע שב-...".

ד. בר-רב-האי: כך באמת צריך לכתוב.

ח. רובין: אינני חושב שאפשר למחוק את המלה "בחוק" לאחר המלים "החליטה הכנסת להתפזר". לפחות צריך לכתוב:
"החליטה הכנסת, כאמור בסעיף 30". כי בין החלטה לבין חוק יש הבדל, וכאן משתמשים במלה "החליטה הכנסת".

לא צריך בסעיף זה להזכיר את היום, כי ממילא מוטל על הכנסת לחוקק מתי יהיה תאריך הבחירות, והיא תקבע את היום שתמצא לנכון. לא נקבע איפוא תאריך לבחירות, אלא רק מסגרת של 90 יום.

ז. ורהפטיג: לדעתי צריך להשאיר את קביעת היום, או בכל אופן לקבוע מה יהיה ביטי חג.

שנית, אינני חושב שנכון לכתוב חוק בצורה שסעיף 8 יזכיר את סעיף 30, לעומת זאת נראה לי כי מבחינת הכרונוולוגיה כדאי להקדים את הסעיפים 29 ו-30 לסעיף 8. כי החוק פותח בהסברה מהי הכנסת, מקום מושבה, בת כמה חברים היא, כיצד היא נבחרת ולכמה זמן, לאחר הסעיפים 29 ו-30 מקומם לפי סדר זה לפני סעיף 8.

ע. איכילוב: אני מסכים לדבריו של ח"כ ורהפטיג. נוסף לכך, במקרה שתקבל הסתייגותי בסעיף 30, צריך יהיה לשנות גם את האמור בסעיף 8.

ברצוני להעמיד את הוועדה על השמטה שחלה בנוסח ההסתייגות שלי. במקום שאני אומר: עברו ארבעה חדשים ולא כוננה מסלה - ביקשתי להוסיף: לאחר שנשיא המדינה ערך את ההתייעצויות עם נציגי הסיעות תוך זמן קצוב. כלומר: לא שהטילו על אדם אחד להרכיב מסלה והוא חיכה ארבעה חדשים, אלא ארבעת החדשים יתחלקו בין כל הסיעות.

י. הררי: אני תומך בדבריהם של ח"כ ורהפטיג ואיכילוב בנוגע לסדר הסעיפים 29 ו-30.

ד. גר-רב-האי: את סעיף 29 קל והגיוני להקדים לסעיף 8. לעומת זאת, ביחס לסעיף 30 אם תקבל אחת מן ההסתייגויות, אין זה המקום המתאים לו לפני סעיף 8. הפתרון לדעתי הוא להקים את סעיף 29 (א) לסעיף 8 (א), את סעיף 30 להשאיר במקומו לסעיף 8 (ב) יבוא אחרי סעיף 30.

י. ש. רוזנברג: אין זה נראה לי, אין זה הגיוני לפצל את סעיף 8. אינני מסכים להצעת ח"כ ורהפטיג להקים את הסעיפים 29 ו-30, אבל להקדים אותם לא לסעיף 8 אלא לסעיף 5.

אני מציע להשאיר את מסגרת הזמן של 90 יום, לפי הצעת ד"ר ידין, אבל להוסיף: אלא אם כן יהיה זה ערב חג, חג או יום אחרי חג.

היועץ המשפטי: אני מקבל את ביקורתו של ח"כ רובין האומרת שמכיוון שהחלטה של הכנסת היא טרמינוס-טכניקום וכן חוק של הכנסת - אי אפשר לדבר על החלטה להתפזר אנו מדברים על קבלת חוק פיזור. משום כך אני מציע למחוק את המלה "החלטה".

בנוגע לסדר הסעיפים - הרעיון של ח"כ ורהפטיג הוא רעיון טוב כדי לפתור את הספקות שנתעוררו. אבל דבר זה מעורר ספקות חדשים: קשה לדבר על פיזור הכנסת לפני שמדברים על כינוסה.

בהדקייסוד מוטב להימנע בכל האפשר מסעיפי-משנה. משום כך ניסחתי חסישה סעיפים נפרדים; אני מציע למחוק את סעיף 8 (ב) ובמקומו ישאר סעיף 8, וסעיף 8 (א) יהיה סעיף 9.

סעיף 8 יהיה איפוא: "תקופת כהונתה של הכנסת תהיה ארבע שנים מיום היבחרה". זה יהיה הסעיף שהיה קודם 29 (א).

סעיף 9 יהיה: "הבחירות לכנסת יהיו ביום ג' השני לחודש חשון של השנה שבה תמה כהונתה של הכנסת היוצאת, ותו לא.

עכשיו יבוא סעיף 30, שיהיה: "לא תתפזר הכנסת לפני תקופת כהונתה אלא בדרך קבלת חוק לענין זה".

לאחר מכן יבוא סעיף נפרד, סעיף 31: "בהתפזר הכנסת, יהיו הבחירות לכנסת הבאה ביום שייקבע...".

וסעיף 32 יהיה: "התפזרה הכנסת, תהיה תקופת כהונתה של הכנסת הנכנסת עד לחודש חשון הקרוב שלאחר גמר ארבע שנים מיום הבחירה; והכנסת היוצאת תמשיך לכהן...".

ס. ב. ג. ד.
יש לי פקוד גנוגע למלים "בהתפזר הכנסת".
מוטב לכתוב: "חוקה הכנסת על פיזור כאמור".

ה. ד. ו. ז.
גם אני חושב למוטב להשאיר "החלטה הכנסת
להתפזר כאמור", במקום "בהתפזר הכנסת", כי
יש בכך אי-דיק גנוגע למועד.

ה. י. כ. ל.
בשני הסוגים יש אי-דיק, ולכן מוטב לבחור
ביפה שהם מבחינה לשונית, ואני מעדיף את
הנוסח "בהתפזר הכנסת". אמנם האקט של התפזרות איננו בשעה שהחוק מתקבל
אלא בשעה שהכנסת החדשה נכנסת. אבל אפשר גם לטעון שהכנסת התפזרה בשעה
שהוקמה את החוק על פיזור, מכיון שיש סעיף מיוחד באמור סעיף 30 בנכונת
הכנסת החדשה.

ה. מ. נ. ס. ט.
המלה "התפזרות" (to dissolve) אמורה שהכנסת
התפזרה ואיננה עוד, ואילו הנוסח איננה לכן,
אלא שהכנסת נשארה כהוונתה עד להתכנסות הכנסת הבאה, אם אמורים "החליטה
כאמור". הרי זה מתקן את המלה "החלטה" שבזר "חוקה".

ד. י. י. י. י.
בסעיף 30 כתוב עכשיו: "לא תתפזר הכנסת לפני
יום תקופת כהונתה אלא בדרך קבלת חוק לענין זה".
יותר כדוייק יהיה לומר: "לא תחליט הכנסת להתפזר לפני גמר כהונתה", אם,
לאחר סכך, בא סעיף גנוגע ליום הבחירות - אפשר לומר כבר בפשטות: "החליטה
הכנסת להתפזר".

ה. י. י. י. י.
לקבל את הצעת ד"ר ידן למעוף 30: "לא תחליט
הכנסת להתפזר לפני גמר תקופת כהונתה אלא בדרך
של קבלת חוק לענין זה".

לאחר סכך יבוא הסעיף: "החליטה הכנסת להתפזר -
היו הבחירות ביום שייקבע לכך בחוק...".

ה. י. י. י. י.
ח"כ י. כץ הציע הטתיבות לפעוף 8 (א) (שהוא
לפי הצעת היועץ המשפטי סעיף 9): במקום
"הודש חשוון" שייאמר "חודש כסלו". כי חודש חשוון אמור יותר מדי לתקופת
החגים.

ה. י. י. י. י.
אני נוטה להסכים להצעה, אני מוכן לומר
במקום "השבוע השני של חשוון" - "השבוע
הראשון של כסלו". זהו הבדל של שבועיים.

ה. י. י. י. י.
אני מציע פשרה: בשבוע הרביעי של חשוון.

ה. י. י. י. י.
לא לקבל את ההצעה.

ה. י. י. י. י.
הטתיבות: י. כץ, ז. ורהפטיץ, ה. דובינ.

ה. י. י. י. י.
השאלה היא אם קביעת המאריך לא תשנה את
סדרי הבחירות כולל מועדי הצעת הרשמות,
מועדי הערעורים וכו'. אי-אפשר מצד אחד
לקצר את תקופת ההכנה ויחד עם זה לקבוע מועד שיהלול את תקופת החגים.

ה. י. י. י. י.
ענין יום הבחירות צריך מטוב להיחשב כאן, אבל
שאלת החגים נפתרה כיוון שיש סעיף מיוחד
המאפשר לתת מדינה לתאריכים הללו ע"י הכנסת האפשרות של קצפת החגים.

ה. י. י. י. י.
אולי כדאי לבדוק אם כל הענין שנית ולקבוע
את הבחירות בסיוון. לדעת חוק זה לא צריך
לגנוע בשאלה של הכנסת הזאת. אנו צריכים לדון על תקופת של פלחמת
הבחירות, ואם אנו קובעים את תקופת פלחמת הבחירות לא צריך זה סקל
בהרבה.

ה. י. י. י. י.
אם מדברים על חודש חשוון - יש להציע שבחון
שהחגים מסתיימים בשבוע האחרון של חשוון,
ובשאריתם אפוא למעלה מ-20 יום, ואפשר לכן להשאיר את המועד הזה.

ש.ב.

ע. איכילוב:
המעלה של בחירות בחודש סיון היא, שלפני זה יש שלשה חודשי פגוא שאפשר לנצל לצרכי מלחמת הבחירות.

ז. זרהפטינג:
עלינו להחשב פחות בנואם ויותר בנוחיותו של הציבור. חושבני כי מבחינת העבודה בשדה, יש להקלאים יותר אפשרות להשתתף באספות בחודש חשון מאשר בחודש סיון.

י. ש. רוזנברג:
כבר דנו על שאלהון וכבר הבאנו את על הנמוקים האפשריים, עד אשר הוחלט כי חשון הוא החודש המתאים ביותר לא רק מבחינת החקלאים, אלא גם משום שבסיון תנועת התיירות היא בעוצמתה, נוסף לגורמים רבים אחרים. הצעתי היא לדחות את המועד המוצע בשבוע אחד, כלומר לשבוע השלישי של חשון.

י. הררי:
הנואמים המקיימים את תעמולת הבחירות חשובים למדינה לא פחות מן החקלאים, ומאחר שהמדובר הוא מגילא רק על אחת לארבע שנים, אין להגזים בהתחשבות בעבודת השדה. לדעתי כל הנמוקים מדברים בעד חודש סיון, ולסייעתו לא איכפת כלל אם יקדימו את מועד הבחירות לכנסת הרביעית לחודש יוני או מאי.

מ. בגיני:
אני מסכים להצעתו של מר הררי, בתנאי שייקבע בברור כי מועד הבחירות לכנסת הרביעית הוא יוני 1959, ולא יהיה מקום לפרש את הכתוב כאילו אפשר לדחות את הבחירות ליוני 1960.

ד"ר ידין:
שאלת אורך שונתה של הכנסת הנוכחית מתעוררת גם אם אין משנים מאומה מן המוצע, באשר הכנסת הנוכחית נבחה בחודש אב, ואם לא יהיה הסדר מיוחד, תכהן הכנסת הנוכחית שלש שנים ושלשה חודשים בלבד, שעה שבסעיף 29(א) נקבע כי "תקופת כהונתה של הכנסת תהיה ארבע שנים מינום היבחרה".

שר המשפטים פ. רוזן:
צריך לכתוב בסעיף 8(א) כי הבחירות יהיו בחודש חשון (אם הצעה זו תישאר בעינה) שלאחר תום כהונתה של הכנסת היוצאת. צריך רק למצוא דרך שאי-אפשר יהיה להאריך, בהסתמך על כך, את כהונתה של הכנסת בשנה שלמה לאחר ארבע שנות כהונתה.

היו"ר י. רפאל:
עלינו להחליט קודם כל אם הוועדה מקבלת את ההצעה לקבוע את הבחירות בחודש סיון, מתוך הסכמה שבמקרה זה יוקדמו הבחירות לכנסת הרביעית בחודש ימים לפני תום ארבע שנות כהונה של הכנסת השלישית; אם לעומת זאת יוחלט להשאיר את ההצעה הקודמת שהבחירות ייערכו בחודש חשון, מוסכם כי פרוש הדבר הארכת תקופת כהונתה של הכנסת הזאת עד חשון שלאחר תום תקופת כהונתה. לשם כך צריך יהיה להוציא הוראות-מעבר מתאימות.

הוחלט: הבחירות לכנסת יהיו ביום ג' בשלישי לחודש חשון. הסתייגות: למ. בגין המציע במקום "חשון" - "סיון"

ה. כהן:
אני מציע למנוע את הפרוש לו חושש שר המשפטים, על ידי שנאמו "הבחירות לכנסת יהיו ביום ג' השלישי לחודש חשון הקרוב לתום כהונתה של הכנסת היוצאת". לפיכך, אם הבררה תהיה בין הקדמת התאריך בכמה ימים ובין דחייתו לשנה כמעט, יהיה ברור שהבחירות ייערכו בתאריך הקרוב יותר, בין לפני ובין אחרי תום ארבע השנים.

ח. רובין: אפשר לקבל הצעה זו, אם כי עדיין נשאר
הבעיה בעינה, מאחר שבסעיף 29 כתוב בפרוש
שתקופת כהונתה של הכנסת תהיה ארבע שנים.

ד"ר יונתן: לפי דעתי אפשר להשאיר את הסעיף כמו
שהוא, כי הוא עונה על הבעיה בדרך כלל.
יש רק שני יוצאים מן הכלל: בחירות לאחר התפזרות הכנסת, ובחירות
לכנסת הזניעה. אשר למקרה של התפזרות טכנסת יש הוראות מיוחדות,
ואילו לגבי בחירות לכנסת הוביעית דומני שאין בורה מאשר להביא
הוראות מעבר מיוחדות לאישור הכנסת

ההצעה נתקבלה

סעיף 4

ע. איכילוב: אני רוצה לציין כי בטעות לא נרשמה
הסתייגותי לסעיף זה. הצעתי היא להוסיף
לפני המלים "טליות ישירות שונות חשאיות ויחסיות" את המלה "אזוריות".
ההסתייגות אושרה.

ח. רובין י. ופאל: אני רוצה להוסיף הסתייגות לסעיף זה:
"אין לשנות סעיף זה אלא ברוב של חברי
הכנסת".

י. ש. רוזנברג: אני מצטרף להסתייגות זו, ומבקש למחוק
סעיף זה מושימח הסעיפים שמניחי בהסתייגותי
לסעיף שאחרי סעיף 35.
ההסתייגות אושרה.

ח. רובין: אני רוצה להוסיף לסעיף 4 פיסקה
"אין לשנות סעיף זה אלא ברוב של שני
שלישים מכלל המצביעים".
ההסתייגות אושרה.

סעיף 7

ח. רובין: אני מבקש להצטרף להסתייגותם של נ. ניר
וע. איכילוב ולהוסיף "רבנים וכהני
דתות אחרות, כל עוד הם משמשים ככהונתם".

ע. איכילוב: אני מציע להוסיף סעיף קטן (8) בנוסח
שאינו זהה עם הצעתו של י. שופמן,
בו ייאמר "קציני צבא בכירים בדרגות או בתפקידים שייקבעו בחוק",
ואינני מזכיר עובדי מדינה בכירים.

ההסתייגות אושרה.

סעיף 18

ח. כהן: עלי לצייץ כי התרשמתי מטענתו של אחד העתונאים במשלח שהופיעה בפני הוועדה, ובעקבות זה אני מציע לומר בסעיף קטן (ב) "במידה שסדרי עבודת הכנסת לא נקבעו בחוק, תקבע הכנסת בתקנון". זה מסביר יותר מהו התקנון.

ההצעה נחקבלה

סעיף 19

ע. איכילוב: בסעיף זה אני מבקש כי תירשם לי הסתייגות כדלקמן: "הכנסת תבחר מבין חבריה יושב ראש וארבעה סגנים ליושב ראש, מארבע הסיעות הגדולות בכנסת."

י.ש. רוזנבוים: אני מצטרף להסתייגות זו.

היו"ר י. רפאל: אני מצטרף להסתייגותו של חבר הכנסת שופמן לסעיף זה.

סעיף 20

ח. רוביץ: אני מציע להוסיף סעיף קטן (ג): "הרכב הוועדת הקבועות ובחירת יושבי הראש ייעשו בהתאם ליחסי הכחות בין הסיעות בכנסת." זהו רק "צילום" המצב, כי כך נזהגת הכנסת למעשה

סעיף 21

ע. איכילוב: לסעיף זה אני מבקש לרשום לי הסתייגות אשר תבטיח כי בוועדות חקירה ייוצגו סיעות האופוזיציה לפי משקלן הכולל לעומת סיעות הקואליציה. אינני מתכוון שכל סיעה חיוצג לפי גודלה, אלא שהאופוזיציה בכללה תהיה מיוצגת לפי יחסה המספרי לסיעות המשתתפות בשלטון.

סעיף 25

היו"ר י. רפאל: אני מבקש לרשום שאני מציע בסעיף קטן (א): במקום "יושב ראש הכנסת בהתיעצות עם הסגנים" - "יושב ראש הכנסת עם הסגנים".

י. שופמן: אני מצטרף להסתייגות זו.

ח. כהן: אנו מתכוונים להפוך בניסוח הסופי שת שני הסעיפים הקטנים של סעיף זה, לשני סעיפים נפרדים.

סעיף 1

אני מבקש להצטרף להסתייגותו של חבר הכנסת הררי לסעיף זה.

ש. הלל:

במידה שהצעה זו תתקבל, ארשום לעצמי זכות לנסח הצעה באופן שונה.

י. סרלין:

אינני מתאר לעצמי שנוכל להמשיך את הדיון בחוק באם הסתייגות זו תתקבל.

נ. ציו:

הוחלט: אם תתקבל בכנסת הצעת ח"כ הררי לגבי סעיף 1, יוחזר החוק לוועדה כדי שיוחאמו שאר הסעיפים להחלטה.

הצעתי להוסיף סעיף אחרי סעיף 35, בו ייקבע כי "חוק זה לא יבוטל ולא יחול בו כל שינוי אלא בהחלטת רוב של שני שלישים". אני מבקש להצביע הצעה זו שנית.

מ. סנה:

ההצעה נדחתה.

הסתייגות כנ"ל לח"כ סנה.

אני מציע שהיושב-ראש שלנו יבוא בדברים עם נשיאות הכנסת ויבקש בשם הוועדה כי בשבוע הבא יוקדשו שתיים-שלוש ישיבות לדיון בחוק זה. בשבוע הבא חוגגים 9 שנים לבחירת הכנסת הראשונה, ויהיה זה ראוי למאורע להתחיל את הדיון בחוק הכנסת.

מ. בגין:

ההצעה נתקבלה.

הישיבה ננעלה בשעה 11.